

إثنا عشر رسالة

[7] بران منطوی ومشتمل است متحیر و بهور و متفکر و مدهوش مانده پس حکیم حقیقی بهر دو معنی نیست الاقیوم واجب الذات جل سلطانہ و هر چه در عالم امکان وجود یافته بقضا و قدر الهیت خیرات عالم متعلق اراده داخل قضاء بالذات شده است و شرور بالعرض از ان حیثیت که لوازم خیرات کثیره و مصالح جلیله است و در لطف و حکمت و فض و رحمت (و عنایت و عدالت الهی واجبست که تکلیف بندکان کند) باراده و اختیار خود نه از روی جبر اضطررا رایتان بحسنات و افعال جمیله و اجتناب از سیئات و اعمال قبیحه نماید حسن و قبح ذاتی افعال و اعمال مناط امر و نهی است الهی است و واجبست که ابتهات انبیا و سفراء ارسال مرسلین و سادرعین کرده بطریق وحی و الهام بتوسیط ملائکه و روح القدس کتب سماوی بر ایشان تنزیل نماید و قوانین شرع و سنت و وظایف طاعت و عبادت وضع کند و وعده و وعیه و مجازات افعال حسنه و اعمال سیئه مهمل نکذارد و واجبست که نبی را وصی و خلیفه از جانب اﷻ تعالی منصوب بوده باشد که امام امت و حافظ سنت باشد و واجبست که ائمه و انبیا از خطایا معصوم و از خطاً مقطوم بوده باشند و پیغمبرما صلی اﷻ علیه و آله محمد صلی اﷻ علیه و آله وسلم خاتم انبیا و اکرم مرسلین است و دین او افضل و اتم ادیان و قران منزل بر او کتاب معین سماوی و کلام کریم الهی و نور عقلی
